

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów**(Sprawa C-255/08)**

(2008/C 223/40)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i J.-B. Laignelot, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w celu dostosowania się do art. 4 ust. 2 i 3 w związku z załącznikami II i III do dyrektywy Rady 85/337/EWG ⁽¹⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków niektórych publicznych i prywatnych przedsięwzięć dla środowiska, zmienionych dyrektywą 97/11/WE ⁽²⁾ i 2003/35/WE ⁽³⁾, Królestwo Niderlandów uchybiło ciążącym na nim obowiązkom.
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie z art. 249 akapit trzeci WE dyrektywa wiąże każde państwo członkowskie, do którego jest kierowana, w odniesieniu do rezultatu, który ma być osiągnięty, pozostawia jednak organom krajowym swobodę wyboru formy i środków.
2. Państwa członkowskie są jednak zobowiązane do podjęcia niezbędnych kroków w celu dokonania transpozycji dyrektyw do prawa krajowego w wyznaczonym terminie i do niezwłocznego powiadomienia Komisji o tym fakcie.
3. W niniejszym przypadku art. 3 ust. 1 dyrektywy 97/11/WE stanowi, że państwa członkowskie mają wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne w celu dostosowania się do tej dyrektywy najpóźniej do 14 marca 1999 r. oraz że mają one obowiązek poinformować o nich Komisję.
4. Na podstawie powyższych rozważań Komisja stwierdza, że Królestwo Niderlandów dotychczas nie uchwaliło koniecznych przepisów w celu dokonania prawidłowej transpozycji art. 4 ust. 2 i 3 w związku z załącznikami II i III do dyrektywy 85/337, zmienionych dyrektywą 97/11 i 2003/35

poprzez niezastosowanie wszystkich kryteriów wymienionych w załączniku III do dyrektywy do wszystkich projektów z załącznika II do dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 73, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 156, s. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 czerwca 2008 r. — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. i Ladbrokes International Ltd. przeciwko Stichting de Nationale Sporttotalisator**(Sprawa C-258/08)**

(2008/C 223/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. i Ladbrokes International Ltd.

Strona pozwana: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy restrykcyjna krajowa polityka w zakresie gier losowych nastawiona na ukierunkowanie skłonności do hazardu, która aktywnie przyczynia się do osiągnięcia celów zamierzonych przez krajowe przepisy, a mianowicie ograniczenia uzależnienia od gier losowych i przeciwdziałania oszustwom, ponieważ dzięki regulowanej ofercie gier losowych udział w grach odbywa na (dużo) mniejszą skalę niż miałyby to miejsce w przypadku braku krajowego systemu regulacji, spełnia sformułowany w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, a zwłaszcza w wyroku z dnia 6 listopada 2003 r. w sprawie C-243/01 Gambelli, Rec. s. I-13031, warunek, by działalność w zakresie zakładów była ograniczona w sposób spójny i systematyczny, nawet jeżeli posiadacze zezwoleń mogą urozmaicać swoją ofertę poprzez wprowadzanie nowych gier losowych, przyciągać uwagę odbiorców poprzez reklamę swej oferty i w ten sposób utrzymywać (potencjalnych) graczy z dala od nielegalnej oferty gier losowych (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 6 marca 2007 r. w sprawach połączonych C-338/04, C-359/04 i C-360/04 Placanca i in., Zb.Orz. s. I-1891, końcowa część pkt 55)?